

opusdei.org

"L'Església no té les portes tancades a ningú"

El Papa Francesc reprèn la catequesi sobre la família. Avui posa l'atenció en com tenir cura d'aquells que, després del fracàs irreversible del seu vincle matrimonial, han començat una nova unió.

05/08/2015

Audiència, dimecres 5 d'agost de 2015

Estimats germans i germanes, bon dia!

Amb aquesta catequesi continuem la nostra reflexió sobre la família. Després d'haver parlat l'última vegada de les famílies ferides a causa de la incomprensió dels cònjuges, avui m'agradaria posar la nostra atenció en una altra realitat: com tenir cura d'aquells que, després del fracàs irreversible del seu vincle matrimonial, han començat una nova unió.

L'Església sap bé que aquesta situació contradiu el sagrament cristià. No obstant això, la seva mirada de mestra neix sempre d'un cor de mare; un cor que, animat per l'Esperit Sant, sempre busca el bé i la salvació de les persones. És per això que sent el deure, "pel bé de la veritat", de "discernir bé les situacions". Així s'expressava sant Joan Pau II, en l'exhortació apostòlica *Familiaris consortio* (núm. 84), tot posant com a exemple la diferència entre aquell que ha patit la separació

i qui l'ha provocada. S'ha de fer aquest discerniment.

Si ens fixem en aquestes noves unions amb els ulls dels fills petits - perquè els petits miren-, amb els ulls dels nens, veiem encara més urgent la necessitat de desenvolupar en les nostres comunitats una acollida real de les persones que viuen en aquestes circumstàncies. Per això, és important que l'estil de la comunitat, el seu llenguatge, les seves actituds, estiguin sempre pendents de les persones, començant pels més petits. Ells són els qui més pateixen en aquestes situacions. De la resta, com podríem recomanar a aquests pares a fer tot el possible per educar els seus fills en la vida cristiana, donant-los l'exemple d'una fe convençuda i practicada, si els tenim distanciats de la vida de la comunitat, com si estiguessin excomunicats? S'ha d'intentar no afegir més càrregues a les que ja han de suportar els fills en

aquestes situacions! Per desgràcia, el nombre d'aquests nens i nois és realment gran. És important que ells sentin l'Església com una mare que està pendent de tots, sempre disposada a escoltar i sortir a l'encontre.

En aquestes dècades, en veritat, l'Església no ha estat ni insensible ni mandrosa. Gràcies a l'aprofundiment portat a terme pels Pastors, guiat i confirmat pels meus predecessors, ha crescut molt la consciència que és necessària una acollida fraterna i curosa, en l'amor i en la veritat, dels batejats que han establert una nova convivència després del fracàs del matrimoni sacramental; en efecte, aquestes persones no han estat excomunicades: no són excomunicades!, i de cap manera han de ser tractades com a tals: sempre formen part de l'Església.

El Papa Benet XVI va intervenir sobre aquesta qüestió, convidant a un curós discerniment i un acompanyament pastoral delicat, tot i sabent que no hi ha «receptes simples» (Discurs a la VII Trobada Mundial de les Famílies a Milà 2 juny 2012, resposta n. 5).

D'aquí la reiterada invitació dels Pastors a manifestar obertament i amb coherència la disponibilitat de la comunitat a acollir-los i a animar-los, perquè visquin i desenvolupin cada cop més la seva pertinença a Crist i a l'Església amb la pregària, l'escolta de la Paraula de Déu, amb la freqüència de la litúrgia, amb l'educació cristiana dels fills, amb la caritat i el servei als pobres, amb la lluita per la justícia i la pau.

La imatge bíblica del Bon Pastor (*Jn* 10,11-18) resumeix la missió que Jesús va rebre del Pare: la de donar la seva vida per les ovelles. Aquesta

actitud és un model també per a l'Església, que acull els seus fills com una mare que dóna la seva vida per ells. "L'Església està cridada a ser la casa sempre oberta del Pare [...]". Res de tancar portes! No hi ha portes tancades! "Qualsevol persona pot participar d'alguna manera en la vida eclesial, tots poden formar part de la comunitat. L'Església [...] és la casa del pare, on hi ha espai per a cadascú i la seva dura vida "(ibid., N. *Evangelii Gaudium*, n. 47).

De la mateixa manera, tots els cristians estan cridats a imitar el Bon Pastor. Especialment les famílies cristianes poden col·laborar amb Ell tenint cura de les famílies ferides, acompanyant-les en la vida de fe de la comunitat. Cadascú faci la seva part en l'adopció de l'actitud del Bon Pastor, que coneix cadascuna de les seves ovelles i no exclou a cap d'elles del seu amor infinit!

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/lesglesia-no-
te-les-portes-tancades-a-ningu/](https://dev.opusdei.org/ca/article/lesglesia-no-te-les-portes-tancades-a-ningu/)
(10/08/2025)